

شماره
تاریخ
پست
۲۰۱۲۲
۹۷۸۶۱۱

بسمه تعالی

صور جلسه شورای عالی مالیاتی

نظریه اینکه در ارتباط با آراء صادره از هیات عمومی دیوان عدالت اداری موضوع فائده های شماره ۱۱۸۱ مورخ ۸۶/۱۰/۲۹ و ۲۱۹ مورخ ۸۷/۴/۱۹ در خصوص مضائق و اشخاص مشمول قانون نظام هماهنگ پرداخت کارکنان دولت مصوب ۷۸/۶/۲۲ و نرخ مالیات بر درآمد حقوق کارکنان مربوطه، تصمیمات و نظرات متداولین بین شعب اول، چهارم، هفتم، نهم، دهم و هشتم شورای عالی مالیاتی اتخاذ و ارائه گردیده لذا در اجرای ماده ۲۵۸ قانون مالیاتهای مستقیم مصوب ۶۶/۱۲/۲۲ و اصلاحیه های بعدی، حسب ارجاع رئیس شورای عالی مالیاتی، هیات عمومی شورای امر ساعت ۱۰ صبح روز ۱۳۹۰/۷/۱۸ یا حضور رئیس شورای و رؤسای شعب مربوطه تشکیل و پیش از بحث و تبادل نظر و بررسی موضوع مورد اختلاف، بشرح ذیل مبادرت به صدور رای می نماید:

رای اکثریت:

هر چند به موجب رای هیات عمومی دیوان عدالت اداری بشماره فائده ۱۸۱ (مورخ ۸۶/۱۰/۲۹) بخشنامه شماره ۲۱۷۸۷۶/۳۱۲۰۹ مورخ ۸۱/۵/۳۰ رئیس کل وقت سازمان امور مالیاتی کشور تحت استناد اینک مفاد آن مفهوم شمول نرخ صدور ماده ۸۵ اصلاحی قانون مالیاتهای مستقیم مصوب ۸۰/۱۱/۲۷ به مطلق کارکنان حقوق بگیر و نهی قسمت اخیر ماده مذکور بوده، ابطال و منجر به صدور ابلاغ بخشنامه شماره ۷۱۲۰ مورخ ۱۳۸۷/۲/۳۰ سازمان مبتنی بر معاینه درآمد حقوق کارکنان مشمول قانون نظام هماهنگ پرداخت کارکنان دولت پس از کسر معافیت های مقرر در قانون به نرخ مقطوع ۸۱۰ و سایر حقوق بگیران که مشمول قانون مزبور نیستند به شرح قسمت ذیل ماده ۸۵ قانون مالیاتهای مستقیم، گردیده است. معیناً با احتیاط به اینکه بموجب ماده ۱۲ قانون نظام هماهنگ پرداخت کارکنان دولت مقرر گردیده " کلیه دستگاهها و موسسات و شرکتهای دولتی و نهادهای انقلاب اسلامی که دارای مقررات خاص اینجانبی

شماره
تاریخ
مهر

وزارت امور اقتصادی و دارایی
سازمان امور مالیاتی کشور

شماره پرونده: ۹۰۷۸/۱
تاریخ: ۹۰/۸/۱

دفتر امور مالیاتی و ارزیابی
تاریخ: ۹۰/۸/۱

می باشند. بانکها و شهرنارنها و نیز شرکتهای و موسساتی که مشمول قانون بر آنها مستلزم ذکر نام است تابع ضوابط و مقررات قانون مزبور خواهند بود. که موضوع اخیرالذکر بر اساسی رای هیات عمومی دیوان عدالت اداری بشماره: دادنامه ۲۱۹ مورخ ۸۷/۴/۹ مورد تصریح و تأکید قرار گرفته است. و با اینکه وفق ماده ۲۴ آئین نامه اجرایی موضوع ماده ۲۱ قانون نظام هماهنگ پرداخت کارکنان دولت، دستگاههای موضوع ماده ۱۲ قانون یادشده مکلف به تطبیق و تسع مستخدمین خود یا مقررات قانون موضوع و تهیه دستورالعمل چگونگی اجرای آن در سازمان خود شده اند لیکن از آنجا که در قانون نظام هماهنگ و نیز آئین نامه اجرایی مربوطه هیچگونه تصریحی مبنی بر خروج اشخاص مشمول ماده ۱۲ قانون مزبور از دائره مشمول نظام هماهنگ در صورت استتکاف از انجام تکالیف مقرر در قانون مارالذکر و آئین نامه مورداشاره بعمل نیامده لذا استنباط از دادنامه شماره ۲۱۹ مورخ ۸۷/۴/۹ هیات عمومی دیوان عدالت اداری مبنی بر اینکه هدف مقصد از قید عبارت () و یا مشمول قانون بر آنها مستلزم ذکر یا تصریح نام است () در قسمت اخیر ماده ۱۲ قانون موصوف همانا تصمیم احکام آن قانون به بطلق واحدهای دولتی (منجمله شرکت ملی نفت ایران و شرکتهای تابعه آن از جمله شرکت مناطق نفت خیز جنوب) می باشد، بنابراین تکلیف اشخاص مضرخ و مشدرج در ماده ۱۲ قانون نظام هماهنگ پرداخت کارکنان دولت، حتی در صورت عدم رعایت تکلیف مقرر در بند ۲۴ دستورالعمل موصوف به مشمول ترخ صدرماده ۸۵ اصلاحی قانون مالیاتهای مستقیم صدرالاشاره خواهند بود. ب.

محمسن توکلی
حسین باقری
علیرضا طاری بخش
علی محمد بصیرت
علی اسماعیلی
علی اکبر رمزی
غلامرضا نوری

شماره
تاریخ
پست

وزارت امور اقتصادی و دارایی
سازمان امور مالیاتی کشور

شماره
تاریخ
پست

وزارت امور اقتصادی و دارایی
سازمان امور مالیاتی کشور

نظر اقلیت:

اگرچه اشخاص اجناس شده در ماده ۱۲ قانون نظام هماهنگ پرداخت کارکنان دولت مصوب ۱۳۷۰/۱۶/۱۲ مجلس شورای اسلامی مشمول قانون موصوف فلانداه گردیده اند ولی از آنجا که طبق ماده ۲۴ آئین نامه اجرائی آن موضوع تصویب نامه شماره ۵۷۲۵/ت ۴۷۲ هـ مورخ ۱۳۷۰/۱۱/۱۸ هیات وزیران کلیه دستگاههای مشمول ماده مذکور مکلفند بمنظور تطبیق وضع مستخدمین خود با مقررات قانون و آیین نامه ، از تاریخ ۱۳۷۱/۱۱/۲۲ دستورالعمل چگونگی اجرائی قانون نظام هماهنگ پرداخت در سازمان خود را حداکثر ظرف مدت پنج (۵) ماه تهیه و بین از تأیید سازمان امور اداری و استخدامی کشور به تصویب هیات وزیران برسانند بنابراین اشخاص موضوع ماده ۱۲ صدرا اشاره مادامیکه به تکلیف قانونی عمل ننمایند از لحاظ نرخ مالیات حقوق مشمول قسمت اخیر ماده ۸۵ قانون مالیاتهای مستقیم مصوب ۱۳۸۰/۱/۲۷ خواهند بود .ب

محمد رضا محمدی

محمد علی توابع زاده